

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 209/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. júla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. A., Ž., zastúpenej advokátom JUDr. D. K., Ž., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 131/03 a jeho rozsudkom z 2. augusta 2004 a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 348/04 a jeho rozsudkom z 2. decembra 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. A. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. júna 2009 doručená sťažnosť M. A. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn.

sp. zn. 5 C 131/03 a jeho rozsudkom z 2. augusta 2004 a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 348/04 a jeho rozsudkom z 2. decembra 2004.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa na okresnom súde návrhom z 5. júla 2003 domáhala proti odporcovi *„určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru okamžitým skončením“*.

Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 5 C 131/03-76 z 2. augusta 2004 tak, že návrhu sťažovateľky vyhovel a vo výroku určil, že *„okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 17. 6. 2003, dané odporcom navrhovateľke je neplatné“*. Súčasne druhým výrokom určil, že *„pracovný pomer navrhovateľky u odporcu trvá“*.

Proti tomuto rozsudku podal odporca odvolanie. Krajský súd v odvolacom konaní rozsudkom sp. zn. 12 Co 348/04 z 2. decembra 2004 potvrdil rozsudok okresného súdu. Rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu nadobudol právoplatnosť 17. januára 2005.

Sťažovateľka v sťažnosti tiež uvádza, že na základe citovaných právoplatných rozhodnutí sa domáhala v rámci exekučného konania *„výkonu pracovného pomeru“*, pričom Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 24 CoE/23/2009 z 5. mája 2009 potvrdil uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 25 Er/973/2008 o zamietnutí udelenia poverenia na vykonanie exekúcie.

Odmietnutie udelenia poverenia bolo odôvodnené tým, že *„horeuvedený rozsudok a vyrieknuté uloženie povinnosti, odporcom sťažovateľku naďalej zamestnávať, nie je v súdnom rozhodnutí judikovaný tak, že by určoval povinnosť umožňovať jej i výkon práce“*.

Sťažovateľka namieta, že citované rozsudky okresného súdu a krajského súdu v konaní *„o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru“* nie sú riadne odôvodnené, čím došlo k porušeniu jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Na základe uvedeného navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

«Porušovatelia na 1 a 2 mieste rozsudkami č. j. 5 C - 131/03 - 76 a 12 Co - 390/06 v časti rozhodnutia „pracovný pomer u odporcu trvá“ bez riadneho zdôvodnenia tohto záveru a bez judikovania povinnosti odporcu umožňovať sťažovateľke i výkon práce odporcom, porušili jej základné práva na súdnu ochranu dané jej čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Žiari nad Hronom v spore č. j. 5 C - 131/03 - 76 a Krajského súdu v Banskej Bystrici v spore evidovanom pod č. j. 12 Co - 348/04, a základných práv a slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 Ústavy SR. Ústavný súd Slovenskej republiky za porušenie týchto práv (§ 221 ods. 1 pís. f/O. s. p., podľa čl. 127 Ústavy SR a vzhľadom na dĺžku konania), sťažovateľke priznáva nemajetkovú ujmu v čiastke 2 000 000,- EUR.»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľky). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 110/03).

Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľka domáha vo svojej sťažnosti.

Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania sťažnosti sťažovateľky zistil, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu z 2. augusta 2004 v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 131/03 v spojení s rozhodnutím krajského súdu z 2. decembra 2004 v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co348/04 nadobudlo právoplatnosť 17. januára 2005. Sťažovateľka doručila ústavnému súde sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy 17. júna 2009, teda zjavne už po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ktorej zmeškanie nemožno odpustiť. Z tohto dôvodu ústavný súd predloženú sťažnosť odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júla 2009